

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Banca de Economii”, în pricina civilă la cererea Societății pe acțiuni „Banca de Economii” împotriva Societății cu răspundere limitată „Forever” în procedura planului privind validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate ale Societății pe acțiuni „Banca de Economii”, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat și obligarea administratorului procedurii planului de a achita creanța în sumă de 4071828,27 lei, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014 prin care cererea Societății pe acțiuni „Banca de Economii” a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 01 martie 2010, SRL „Forever” a depus la Curtea de Apel Economică cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 02 martie 2010 cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind aplicate măsurile asigurătorii corespunzătoare.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2011 a fost confirmat planul de redresare a solvabilității SRL „Forever”, propus de administratorul insolabilității. A fost încetat procesul de insolabilitate față de SRL „Forever” fiind dispusă continuarea în privința debitorului SRL „Forever” a procedurii planului.

La 12 martie 2014, SA „Banca de Economii” a înaintat în Curtea de Apel Chișinău cerere privind validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor și de a achita creanța înaintată.

În motivarea cererii SA „Banca de Economii” a indicat că conform tabelului creanțelor din 12 octombrie 2010 a fost dispusă spre validare creanța SA „Banca de Economii” după cum urmează creanță garantată de 20 672 850 lei și creanță chirografară de 306 670,60 lei.

La fel, a indicat că conform planului privind redresarea solvabilității debitorului a fost stabilită următoarea schemă de achitare a datoriei față de SA „Banca de Economii”: până la 31 decembrie 2011 - 4 532 000,00 lei, până la 31

decembrie 2012 - 4 532 000 lei și până la 31 decembrie 2013 - 4 531 687 lei. A mai menționat SA „Banca de Economii” că conform sistemului informațional al SA „Banca de Economii” calculul aferent creanțelor garantate pentru perioada 15 noiembrie 2011-31 decembrie 2013, constituie suma de 4017 828,27 lei.

Prin urmare, solicită SA „Banca de Economii” validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat și de a achita creanța validată în sumă de 4 017 828,27 lei în beneficiul SA „Banca de Economii”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rc-469/14 din 17 septembrie 2014 a fost separată într-un proces aparte cererea SA „Banca de Economii” împotriva către SRL „Forever” privind validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor și obligarea administratorului procedurii planului de a achita creanța înaintată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014 a fost respinsă integral cererea SA „Banca de Economii” privind validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate ale SA „Băncii de Economii” obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat și obligarea administratorului procedurii planului de a achita creanța în sumă de 4071828,27 lei.

La 20 octombrie 2014, SA „Banca de Economii” a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei noi încheieri de admitere integrală a cererii.

Recurentul, SA „Banca de Economii” în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea judecătorească menționată, o consideră neîntemeiată și posibilă anulării reieșind din următoarele considerente.

Menționează că prin cererea privind admiterea creanței nr. 06-01/1219/2017 din 11 martie 2014 a solicitat validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate a „Băncii de Economii” SA; obligarea administratorului procedurii planului ÎI „Domnița Pagoni” de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat; obligarea administratorul procedurii planului ÎI „Domnița Pagoni” de a achita creanța validată în sumă de 4.017.828,27 lei în beneficiul SA „Băncii de Economii”.

Concomitent, în cadrul ședinței judiciare din 15 octombrie 2014 a fost examinată și contestația „Băncii de Economii” SA împotriva măsurilor luate de administratorul procedurii planului nr. 06-01/1725/3086 din 14 aprilie 2014 ca urmare a neprezentării în instanța de insolvabilitate a tabelului creanțelor rectificat în care urma a fi inclusă (prin acceptare sau refuz) suma solicitată spre validare conform cererii privind admiterea creanței din 11 martie 2014.

„Banca de Economii” SA consideră că cererea privind admiterea creanței suplimentare urma a fi examinată conform procedurii stabilite de Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Conform prevederilor art. 184 alin. (1) din Legea insolvabilității, odată cu aplicarea de către instanța de insolvabilitate a procedurii de restructurare, se instituie imediat moratoriu asupra executării silită a obligațiilor pecuniare ale

creditorilor existente la data aplicării procedurii de restructurare, cu excepția creanțelor privind plata salariilor și a pensiilor alimentare, privind recuperarea prejudiciilor cauzate sănătății angajaților sau cu excepția creanțelor apărute în legătură cu decesul acestora, a creanțelor de revendicare a patrimoniului din posesie ilegală, precum și a creanțelor pecuniare și fiscale a căror scadență a survenit în perioada de după deschiderea procedurii de restructurare iar conform prevederilor alin. (2) din cadrul aceluiași articol în perioada derulării procedurii de restructurare \nu se întrerupe calcularea dobânzilor aferente creanțelor garantate

Conform art. 187 alin. (1) din Legea insolvenței, în cadrul procedurii de restructurare, înaintarea, contestarea și validarea creanțelor se efectuează conform prevederilor secțiunii 1 din capitolul V.

În strictă conformitate cu prevederile cu prevederile art. 140 alin. (1) din capitolului V secțiunea 1 din Legea insolvenței (înaintarea și validarea creanțelor) dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului, fapt care a fost realizat de către creditorul „Banca de Economii” SA prin depunerea cererii în instanța de insolvență la data de 12 martie 2014.

Conform hotărârii Curții de Apel Economice din 26 mai 2010 a fost dispusă intentarea procesului de insolvență față de SRL „Forever”.

Conform tabelului creanțelor SRL „Forever” în proces de insolvență din 12 octombrie 2010 a fost dispusă validarea creanțelor „Băncii de Economii” SA după cum urmează:

Creanțe garantate - 20,672,850.00 lei;

Creanțe chirografare - 306,670.60 lei.

Conform hotărârii Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2011 a fost dispusă confirmarea planului privind redresarea (restabilirea solvenței) și continuarea activității debitorului SRL „Forever” în proces de insolvență.

Conform planului privind redresarea solvenței, a fost stabilită următoarea schemă de achitarea creditului față de „Banca de Economii” SA:

decembrie 2011-4,532,000.00 lei;

decembrie 2012-4,532,000.00 lei;

decembrie 2013-4,531,687.00 lei.

Conform art. 184 alin. (2) din Legea insolvenței, în perioada derulării procedurii de restructurare nu se întrerupe calcularea dobânzilor aferente creanțelor garantate iar conform art. 1 din Legea insolvenței, prin creditori ai masei se subînțeleg creditori ale căror creanțe față de debitor au apărut după intentarea procesului de insolvență și se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor.

Conform sistemului informațional al „Băncii de Economii” SA calculul aferent creanțelor garantate perioada 15 noiembrie 2011-31 decembrie 2013 constituie după cum urmează:

Dobânda calculată SRL „Forever” pentru perioadele: anul 2011 (15 noiembrie –decembrie 2011) constituie suma de 334,597 lei; anul 2012- 2.268.684, 63 lei; anul 2013 – 1.414,546,64 lei, iar în total suma de 4.017,828,27 lei.

De asemenea indică că la momentul examinării cererii privind validarea suplimentară a creanțelor „Băncii de Economii” SA precum și examinarea contestației împotriva inacțiunilor administratorului procedurii planului a prezentat în mod atașat calculul descifrat al dobânzii calculate în perioada planului aferent creanței garantate a „Băncii de Economii” SA.

Consideră că instanța de insolabilitate urma să admită integral cererea „Băncii de Economii” SA privind admiterea creanței în strictă conformitate cu normele procedurale stabilite expres de Legea insolabilității cu admiterea contestației Băncii împotriva măsurilor luate de administratorul procedurii planului prin neincluderea creanțelor solicitate spre validare în tabelul creanțelor.

Referitor la încălcarea de către administratorul procedurii planului ÎI „Domnița Pagoni” a normelor cu caracter procedural stabilite de Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 a indicat că la 12 martie 2014 „Banca de Economii” SA a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere privind admiterea creanței fiind solicitată admiterea cererii și validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate a „Băncii de Economii” SA în baza calculului aferent creanțelor garantate perioada 15 noiembrie 2011-31 decembrie 2013.

Potrivit art. 143 alin. (5) din Legea insolabilității, termenul de verificare a creanțelor și de consemnare în tabelul creanțelor nu va depăși 15 zile lucrătoare.

În cadrul ședinței judiciare din 03 aprilie 2014, instanța de insolabilitate a dispus examinarea cererii privind admiterea creanței depusă de Banca de Economii S.A. pentru data de 17 aprilie 2014.

Potrivit art. 143 alin. (5) din Legea insolabilității, la expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

Conform prevederilor art. 144 alin. (1) din Legea insolabilității debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv iar conform alin. (2) din cadrul aceluiași articol contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv.

Administratorul procedurii planului nu și-a onorat obligațiile prevăzute de lege, astfel ultimul a încălcat în mod flagrant termenul de depunere a tabelului definitiv.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 140 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege. Creanțele incluse în tabelul preliminar în baza cererilor scrise ale creditorilor nu se cer confirmate repetat prin cerere de admitere la includerea lor în tabelul definitiv. Creanțele incluse în tabelul preliminar cu titlu provizoriu fără drept de vot, în baza datelor din evidența contabilă a debitorului, și nesustținute ulterior în termen de către creditor prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și se consideră nevalidate. Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura permisă de prezenta lege. Se consideră sub condiție și creanțele care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui creditor principal. Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

Pe parcursul judecării pricinii s-a stabilit că Firma „Forever” SRL a înaintat în Curtea de Apel Economică cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 02 martie 2010 a fost admisă cererea introductivă, fiind aplicate măsurile asigurătorii corespunzătoare.

Ulterior, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 mai 2010 a fost intentat procesul de insolvență în privința debitorului SRL „Forever”. A fost desemnată în funcția de administrator al insolvenței ÎI „Pagoni Domnița”. A fost convocată prima adunare de raportare și de validare a creanțelor pentru data de 25 august 2010, ora 10:40. S-a propus creditorilor să depună la Curtea de Apel Economică cerere de validare a creanțelor până la prima adunare de raportare. Au fost menținute în vigoare măsurile asigurătorii aplicate prin încheierea Curții de Apel Economice din 02 martie 2010. A fost obligat administratorul insolvenței să prezinte un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare și să verifice temeiurile și cauzele survenirii insolvenței, mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitatea continuării activității debitorului.

La 09 iulie 2010, „Banca de Economii” SA a înaintat în Curtea de Apel Economică cerere de validare a creanțelor prin care a solicitat: validarea creanței „Banca de Economii” SA în mărime de 20 979 520,60 lei și includerea Băncii de Economii în lista creditorilor cu statut de creditor garantat.

La ședința de validare a creanțelor care a avut loc la 12 octombrie 2010, creanțele creditorului BC „Banca de Economii” SA au fost validate după cum urmează: 20 672 850 lei - creanțe garantate, și 306 670,60 lei - creanțe chirografare de rang inferior.

La 20 octombrie 2010, creditorul „Banca de Economii” SA a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Economice exprimată în tabelul creanțelor din 12 octombrie 2010.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2010 a fost respins recursul creditorului, fiind menținută hotărârea Curții de Apel Economice exprimată prin tabelul creanțelor din 12 octombrie 2010.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2011 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2013 a fost confirmat planul de redresare a insolabilității debitorului SRL „Forever”. A fost încetat procesul de insolabilitate față de SRL „Forever” și a fost continuată în privința debitorului procedura planului.

Potrivit planului de redresare a solvabilității, datoria creditorului garantat BC „Banca de Economii” SA a fost recalculată, în final fiind stabilită o datorie de 13595 687,00 lei, care urma a fi achitată în trei tranșe, după cum urmează: pentru anul 2011 - 4 532 000,00 lei, pentru anul 2012 - 4 532 000,00 lei și pentru anul 2013 - 4 531 687,00 lei.

Potrivit informației prezentate de administratorul procedurii planului și confirmată de reprezentantul „Banca de Economii” SA - la 17 ianuarie 2014, datoria față de „Banca de Economii” SA a fost achitată integral.

Pentru cererea de validare suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate, „Banca de Economii” SA a invocat de iure prevederile art. 184 alin. (2) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, conform art. 184 al Legii insolabilității, ... în perioada derulării procedurii de restructurare nu se întrerupe calcularea dobânzilor aferente creanțelor garantate. Efectele prevăzute la art.73, 74 și 80 se aplică în modul corespunzător, cu excepțiile stabilite în prezentul articol.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs consideră că instanța de insolabilitate corect a stabilit că norma respectivă nu este aplicabilă litigiului dedus judecății deoarece debitorul SRL „Forever” se află în procedura planului și nicidecum în procedură de restructurare.

În acest sens, se menționează că noțiunea de „procedură de restructurare” este relativ nouă, fiind introdusă în domeniul insolvenței odată cu adoptarea Legii nr. 149 din 29 iunie 2012, care este definită ca „o procedură de insolabilitate aplicată debitorului ce constă în realizarea unui set de măsuri financiare, organizatorice, operaționale și juridice, orientate spre remedierea financiară și economică a întreprinderii pe bază de capitalizare, de reorganizare, de schimbare a structurii activelor și de modificare a procesului operațional de producție, precum și alte măsuri care nu contravin legislației în vigoare”.

Totodată, instanța reține că noțiunea „procedura planului” reglementată de art. 162 al Legii insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001, ca conținut și efecte diferă de noțiunea „procedură de restructurare”, reglementată de art. 182 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Astfel, conform art. 162 al Legii insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001, satisfacerea creanțelor creditorilor garantați și chirografari, valorificarea și distribuirea masei debitoare între participanții la procesul de insolvență, responsabilitatea debitorului după încheierea procesului de insolvență pot fi reglementate printr-un plan, ale cărui principii pot să difere de dispozițiile prezentei legi.

Prin urmare, just instanța de insolvență a concluzionat că prevederile art. 184 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 nu pot fi aplicate litigiului respectiv, sau debitorul se află în procedura planului, circumstanță confirmată atât prin hotărâre judecătorească devenită definitivă și irevocabilă cât și prin extrasul din Registrul persoanelor juridice, și nu în procedură de restructurare.

Mai mult, instanța de recurs reține că nici legea veche nr. 632 din 14 noiembrie 2001 și nici legea nouă nr.149 din 29 iunie 2012 nu reglementează procedura de validare a creanțelor suplimentare deoarece ambele legi nu conțin și nu definesc sintagma „creanțe suplimentare”.

Conform art. 140 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Creanțele incluse în tabelul preliminar în baza cererilor scrise ale creditorilor nu se cer confirmate repetat prin cerere de admitere la includerea lor în tabelul definitiv. Creanțele incluse în tabelul preliminar cu titlu provizoriu fără drept de vot, în baza datelor din evidența contabilă a debitorului, și nesustținute ulterior în termen de către creditor prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și se consideră nevalide.

Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor li îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura permisă de prezenta lege.

Se consideră sub condiție și creanțele care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui creditor principal.

Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

Conform art.131 al Legii insolvenței nr.632 din 15 noiembrie 2001, dacă creditorul are o creanță față de debitor la data intentării procesului de insolvență, își înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, instanței de judecată. La creanță se anexează copiile de pe documentele din care izvorăște creanța.

Creanțele pot fi înaintate în instanța de judecată cel târziu la data aprobării de către instanță a tabelului creanțelor.

Creditorii care își înaintează creanța după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), dar în toate cazurile nu mai târziu de data încetării procesului de insolvență, pot pretinde la satisfacerea creanțelor doar conform art.141.

Prevederile prezentului articol se aplică și față de creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești irevocabile sau pe titluri executorii.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a stabilit că la ziua depunerii cererii de validare a creanțelor suplimentare, „Banca de Economii” SA nu mai avea nici calitatea de creditor garantat și nici calitatea de creditor chirografar, deoarece, obligațiunile de plată ale debitorului SRL „Forever”, confirmate prin planul de redresare a insolvenței SRL „Forever” au fost executate integral la 17 ianuarie 2014. Plata integrală a fost confirmată de multiple ori de către reprezentantul „Banca de Economii” SA în ședințele instanței de insolvență.

Se mai reține că, cererea de validare a creanțelor suplimentare a „Banca de Economii” SA nu corespunde nici exigențelor impuse de art. 140 al Legii insolvenței, sau, creanțele creditorilor SRL „Forever” au fost validate încă în anul 2011, iar ulterior, instanța nu a stabilit un alt termen de înaintare a cererilor de validare a creanțelor.

Chiar dacă „Banca de Economii” SA ar fi fost îndreptățită să înainteze o astfel de cerere, aceasta, (prin prisma prevederilor art. 140 al Legii insolvenței nr.632 din 15 noiembrie 2001 care stabilesc termenul de înaintare a creanțelor 30-45 zile) urma să depună cererea în termen de 30-45 zile începând cu data intrării în vigoare a legii noi -14 martie 2013, ținând cont de datoria restantă a SRL „Forever” față de „Banca de Economii” SA la acea dată.

La fel, instanța de recurs consideră că potențialul creditor - „Banca de Economii” SA nu a prezentat nici un înscris justificativ care ar confirma temeiul creanței sale, or, art. 514 Codul civil prevede că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În acest sens, se mai reține că calculul descifrat al dobânzilor reieșind din graficul și tranșele indicate în planului de redresare a insolvenței SRL „Forever”, nu poate fi calificat cu titlu de act susceptibil de a produce efecte juridice, în condițiile în care SRL „Forever” deja și-a onorat obligațiile asumate prin

contractele de credit încheiate cu „Banca de Economii” SA, iar aceste contracte și-au consumat efectele la data înaintării cererii de validare a creanțelor (f.d. 7-15).

Prin urmare, împrejurările stabilite sunt de natură să conducă la concluzia că, „Banca de Economii” SA nu a prezentat instanței de insolabilitate nici o probă în sensul art. 121-122 CPC, prin care să se confirme temeinicia cererii de validare a creanțelor suplimentare înaintată la data de 11 martie 2014.

De asemenea, prima instanță corect a stabilit că art. 253 a Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu este aplicabil revendicărilor formulate de către „Banca de Economii” SA.

Or, art. 253 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolabilitate în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare, cu excepția art. 190 alin.(6), care nu se aplică debitorilor în a căror privință procedura planului a fost prelungită în condițiile art. 164 al Legii insolabilității nr.632-XV din 14 noiembrie 2001.

Cu referire la caz, Colegiul relevă că prin hotărârea Curții de Apel Economice, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 ianuarie 2013, procesul de insolabilitate intentat în privința debitorului SRL „Forever” a fost încetat în legătură cu aplicarea planului, iar norma legală respectivă reglementează modalitatea de aplicare a legii noi pentru dosarele intentate până la intrarea legii în vigoare dar în curs de derulare la data intrării în vigoare.

Mai mult decât atât, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014 (menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014), planul de redresare a solvabilității a fost prelungit până la 15 noiembrie 2014.

În aceste condiții se impune concluzia de respingere a cererii de validare a creanțelor suplimentare înaintată de „Banca de Economii” SA, sau, cum a fost menționat anterior, normele legale pe care se întemeiază respectiva cerere nu sunt aplicabile litigiului dedus judecății.

În aceste circumstanțe Curtea de Apel Chișinău prin încheierea contestată temeinic și legal a concluzionat că nu sunt temeiuri pentru admiterea cererii „Băncii de Economii” SA de validare suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat și obligarea administratorului procedurii planului de a achita creanța în sumă de 4 071 828,27 lei.

Argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Banca de Economii”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea Societății pe acțiuni „Banca de Economii” împotriva Societății cu răspundere limitată „Forever” în procedura planului privind validarea suplimentară a dobânzilor aferente creanțelor garantate ale Societății pe acțiuni „Banca de Economii”, obligarea administratorului procedurii planului de a rectifica tabelul creanțelor în sensul declarat și obligarea administratorului procedurii planului de a achita creanța în sumă de 4071828,27 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski